

EXPUNERE DE MOTIVE

LEGE

pentru modificarea si completarea legii nr. 167 din 2014 privind exercitarea profesiei de bonă, cu modificarile si completarile ulterioare

Până în 2014, România nu a avut o lege cu privire la exercitarea meseriei de bonă, motiv pentru care practicile informale au devenit extrem de răspândite. Mulți părinți au întâmpinat adesea probleme în încercarea de a găsi o persoană care să le îngrijească copilul. În unele cazuri, lipsa de experiență a persoanelor care lucrează ca bone a dus la episoade de violență fizică sau verbală asupra copiilor, dar și la neglijarea acestora sau aplicarea unor tratamente nepotrivite. Prin urmare, părinții devin mult mai precauți atunci când apelează la o bonă, sau preferă să renunțe cu totul la acest serviciu. Acest lucru poate descuraja unul sau chiar ambii părinți să reia viața profesională – cu efecte negative, inclusiv de ordin financiar, asupra familiei.

Unul dintre motivele pentru care familiile tinere sunt reticente în a face unul sau mai mulți copii este legat de dificultatea de a împăca viața de familie cu cea profesională. Lipsa unor alternative în ce privește îngrijirea copiilor determină multe cupluri fie să renunțe la conceperea unui copil, fie să apeleze la soluții care nu sunt benefice nici pentru copii și nici pentru părinți.

Una dintre soluțiile la această problemă, implementată deja și în alte state, se referă la acordarea posibilității ca mamele care sunt deja în concendiu de creștere a copilului și pot primi în îngrijire și alți copii, să poată lucra ca bone. Prezentul proiect de lege, parte a unui pachet legislativ mai amplu care cuprinde măsuri de stimulare a natalității în România, oferă un cadru legal prin care mamele pot îngriji simultan până la trei copii, inclusiv cei proprii, lucrând ca bone. Avantajele acestui tip de serviciu sunt multiple: mai întâi, crește gradul de încredere a părinților, având în vedere că rolul de mamă se va suprapune cu cel de bonă, copiii au posibilitatea să interacționeze între ei de la vârste fragede, iar avantajele economice sunt evidente.

Condiția necesară pentru ca părinții să poată apela la o mamă în calitate de bonă este ca aceștia să facă dovada încadrării în muncă, printr-un act eliberat de angajator. Instituțiile cu atribuții de control al calității în domeniul serviciilor sociale sunt cele care pot verifica îndeplinirea acestei condiții, urmând ca la contractul prin care bona își oferă serviciile să fie atașată această dovadă.

Inițiator

Deputat PNL Ovidiu Alexandru Raețchi

Parlamentul României - Camera Deputaților

LEGE

pentru modificarea și completarea legii nr. 167 din 2014 privind exercitarea profesiei de bonă, cu modificările și completările ulterioare

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. 1.

La Capitolul II, după Art. 9, se adaugă patru noi articole, care vor avea următorul cuprins:

Art. 10 Mamele care au unul sau doi copii și beneficiază de concediu de creștere a copilului, conform legii, pot primi în îngrijire, în calitate de bone, conform prevederilor prezentei legi, până la trei copii cu vârsta de până la trei ani, incluzând copiii proprii;

Art. 11 Părinții care apelează la serviciile mamelor care pot deveni bone conform Art.10 trebuie să facă dovada încadrării în muncă, printr-un act eliberat de angajator;

Art. 12 Dovada îndeplinirii condițiilor impuse prin Art. 11 se face de către instituții cu atribuții de control al calității în domeniul serviciilor sociale și va fi atașată contractului individual de muncă sau a contractului de prestări servicii, așa cum sunt definite la Cap. III, Art 11 din prezenta lege.

Art. 13 Contravaloarea serviciilor furnizate de către mamele care exercită profesia de bonă potrivit prevederilor prezentei legi va fi asigurată de către stat, cu un quantum egal cu salariul minim pe economie pentru fiecare copil luat în îngrijire, fondurile fiind asigurate de către Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice, care va propune și implementa procedurile necesare pentru asigurarea plăților.